

DE STEM VAN DE LAATSTE BAZUIN

46^e jaargang • nr. 82 • NAJAAR 2020

'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avondlied.
Het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn Licht, begeef mij niet.
Gij woudt mij met Uw gunst omringen,
meer dan een vader zorgdet Gij,
Gij, milde bron van zegeningen:
zulk een Ontfermer waart Gij mij.

Uw trouwe zorg wou mij bewaren,
Uw hand heeft mij gevoed, geleid;
Gij waart nabij in mijn bezwaren,
nabij in elke moeilijkheid.
Deez' avond roept mij na mijn zorgen
tot rust voor lichaam en voor geest.
Heb dank, reeds van de vroege morgen
zijt Gij mijn heil en hulp geweest.

Ik weet, aan Wien ik mij vertrouwde,
al wisselen ook dag en nacht.
Ik ken de Rots waarop ik bouwe:
Hij faalt niet, die Uw heil verwacht.
Eens aan de avond van mijn leven
breng ik, van zorg en strijden moe,
voor elke dag, mij hier gegeven,
U hoger, reiner loflied toe.

GEZANG 280
VERZEN 1, 2 EN 5

Colofon

UITGEVERIJ 'DE KANDELAAR'
Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
Telefoon: 023 - 528 5561
www.uitgeverijdekandelaar.nl

REDACTIE

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

ABONNEMENTEN

worden gratis verstrekt
Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

REDACTIE

R.C. Boekhout

HOOFDREDACTIE

J.L.M. Straetemans

PRODUCTIE EN LAY-OUT

Vanderperk Groep
Groot-Ammers

ISSN 1568 - 3419

OP DE VOORPAGINA

Het volk Israël trekt door de
Jordaan om het beloofde land
in te nemen.

Gedragsregels voor het gebruik van profetische openbaringen

wijlen apostel H.F. Rijnders

'En daarna zal het geschieden,
dat Ik Mijn Geest zal uitgieten
over alle vlees, en uw zonen en
uw dochters zullen profeteren;
uw ouden zullen dromen dro-
men, uw jongelingen zullen ge-
zichten zien' (Jl.2:28). Er is grote
samenhang tussen de verschil-
lende profetische openbarin-
gen. Bij monde van profeet Joël
noemt de Heer deze drie uitingen
van de Heilige Geest tegelijkertijd
en laat daardoor de onderlinge
samenhang duidelijk zien (zie
hierbij ook 1Kor.12:10).

Profetie

Een profetie bestaat uit gedach-
ten van God die aan de profe-
terende persoon worden opge-
drongen. Onder drijving van de
Heilige Geest worden gedachten
ontdekt die voorheen niet in zijn
of haar geest waren. Als het pro-
fetisch vat slechts gedachten
aanneemt die in drijving zijn ont-
vangen, is er de zekerheid dat het
werkelijk gedachten van God zijn.
Het profeteren blijft voor begiftig-
de personen echter een hoogst
voorzichtige zaak. Voorzichtig in
het aannemen en waardig in het
brengen van de woorden. Een
voortdurend nauwe verbinding
door het gebed tot God is de

reinste en veiligste weg. Apos-
tel F.W. Schwartz onderwijst: Ook
moet een profeterende persoon,
wil hij/zij rein kunnen staan, on-
kundig zijn van zonde en twist in
de gemeente en men vermijdt
zoveel als mogelijk de kennis
daarvan. Terwijl de gemeente
zorgt draagt, om zoveel mogelijk
de profeterende vaten onkundig
te laten van alle voorvallen (dit ter
bescherming van de profeteren-
de vaten).

Visioen

Een visioen ontvangen is een heel
andere ervaring. De ziener(es) ziet
met open ogen een tafereel dat
anderen niet zien. Ook dan is er
een (lichte) drijving van de Geest.
Doch er is geen twijfel mogelijk:
het gezicht is een feit.

Droom

Bij geestelijke dromen zijn de om-
standigheden weer anders. Ook
het ontvangen van deze open-
baringen is niet eenieder gege-
ven. Zij worden ontvangen in een
toestand van onderbewustzijn;
in tegenstelling tot profetieën en
visioenen. Meestentijds komt de
Heer in de droom tegen het einde
van de nacht; lichaam en geest
zijn dan uitgerust. Vaak twijfelen

dromers of hun droom geestelijke waarde heeft. Dit is volkomen te begrijpen omdat de meeste dromen voortkomen uit onze eigen geest (Pr.5:2,5:6). Iedereen heeft daar vele voorbeelden van. Indien de Heer Zich echter aan ons wil openbaren in een droom, zal betrokkene aanvoelen dat het een geestelijke droom betreft. Een geestelijke droom geeft een duidelijk tafereel te zien, waarin zich niet allerlei gebeurtenissen vertonen die geen enkele samenhang hebben. De geestelijke droom is als het ware 'kort en krachtig'. Hij geeft een scherp beeld van een bepaalde situatie, die de dromer na het ontwaken nog lange tijd helder voor de geest staat. Dit in tegenstelling tot alledaagse dromen, die meestal snel weer uit ons geheugen verdwijnen.

Hoe te handelen?

De ontvanger van profetische openbaringen kan niet over deze beschikken. Het is de bestuurders van de kerk gegeven de geestelijke gaven te beoordelen (1Kor.14:29). In eerste instantie zal dit geschieden door het college van apostel en profeten (APV). Daartoe dienen deze openbaringen dan ook ten spoedigste opgeschreven en bij één der dienstknechten ingeleverd te worden. Profetieën, visioenen en dromen worden door de Here God gebruikt om Zijn gedachten aan de mens mede te delen. Het zijn Zijn gedachten, Hij is de Bezitter. De mens is slechts een werktuig waardoor de Heer werkt. Op ons rust wel de verantwoordelijkheid voor het juist-

te beheer en zuivere uitoefening van de profetische openbaringen. Zodra een profetie is uitgesproken, visioen of droom opgeschreven en ingeleverd, is de taak van de bringer, de ontvanger, ten einde. Openbaringen (profetieën, visioenen en/of dromen) die betrekking kunnen hebben op eventuele roepingen mogen niet bij de profeten worden ingeleverd, maar bij de andere plaatselijke bediening, die deze ter hand dient te stellen aan de apostel.

Nooit zal betrokkene met anderen over deze openbaringen spreken. Uiteraard is het zelf verklaren eveneens niet toegestaan. Daarom zal een ziener of dromer ook nooit een geestelijke openbaring bewust mogen achterhouden. Het is immers niet zijn openbaring, maar een openbaring van de Heer die bestemd is voor de gemeente of bepaalde personen. 'Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een ieder, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, zoals God een ieder de mate des geloofs gedeeld heeft' zegt apostel Paulus (Rm.12: 3). De gave van profetie, visioenen en dromen is een sieraad dat de Bruidgom aan de bruid heeft geschonken; een uiterst kostbaar sieraad. Hiermede zal zeer voorzichtig gehandeld dienen te worden opdat de schoonheid en de glans van dit sieraad niet beschadigd of bezoedeld wordt. Tenzij een desbetreffende openbaring op

de bringer of ontvanger zelf van toepassing is, zal er geen persoonlijk gerichte reactie komen op de uitgesproken profetie of ingeleverd (droom)gezicht. Te zijner tijd zullen de verklaringen de gemeente bekendgemaakt worden tijdens predicates of daartoe belegde gemeente-avonden. De uitoefening van de geestelijke gaven zal te allen tijde geschieden in ondergeschiktheid en gehoorzaamheid

aan de wettig verantwoordelijke bestuurders van de kerk. Als deze orde in de gemeente gehandhaafd blijft, zullen de geestelijke gaven functioneren ter toelichting, verheldering en toepassing van het geloof, de hoop en de liefde. Vooral juist op de toepassing komt het aan! •

Opmerking van de redactie: deze notitie van wijlen apostel H.F. Rijnders is eerder gepubliceerd in Vrede zij U van juni 1984.

Maar ik zal uitzien naar den Heere...

J.L.M. Straetmans

In opdracht van Christus werd in Jeruzalem gewacht op de vervulling van de belofte van de Vader: 'En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. Want Johannes doopte wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen' (Hnd.1: 4-5). Met volharding in het bidden en smeken werd de wachtenstijd tussen de Hemelvaart van Jezus Christus en de beloofde uitstorting van het

vuur van de Heilige Geest op het Pinsterfeest doorgebracht (Hnd.1:14). Door de uitstorting van de Heilige Geest tijdens het Pinksterfeest in Jeruzalem werd de kerk gesticht. Toen de Heilige Geest op Pinksterdag op de discipelen uitgestort was werd Zijn tegenwoordigheid openbaar in tongen als van vuur (Hnd.2:3). Vuur komt in de Bijbel in twee betekenissen voor: als heilig vuur, van ijver of geestdrift (Ps.39:4 en Ps.79:5) en in hogere betekenis als het vuur van de Heilige Geest (Jr. 23:29, Hnd.2:3, Mt.3:11 en Lc.3:16). Ook Godsgezanten komen voor in

de gedaante als vlammen van vuur (Hbr. 1:7). Vuur van toorn of vervolgenheid (Ps.78:21, Ps.89:47, Spr.16:27, Jk.3:6, Ez.22:31). Hiervan lezen wij: 'Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk zijn; door een dwaas volk zal Ik hen tot toorn verwekken. Want een vuur is aangestoken in Mijn toorn, en zal bernen (branden) tot in de onderste hel, en zal het land met zijn inkomst verteren, en de gronden der bergen in vlam zetten' (Dt.32:21-22).

De toorn van de Heere en de weg tot behoud: Christus

'Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen en wat wil Ik indien het alrede ontstoken is? Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!' zo lezen wij in Lucas 12 (vs. 49-50). Hoe word ik geperst, hoe beklemmt het Mij totdat het volbracht is. Iets hiervan was al door Christus gesproken tot Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeus en hun moeder naar aanleiding van hun vragen om te mogen zitten aan de rechter en linkerhand van Jezus in Zijn koninkrijk (Mt.20:21 en Mc.10:37). Het antwoord: 'Maar Jezus antwoordde en zeide: Gijlieden weet niet wat gij begeert; kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde?'

(Mt.20:22). Alles wijst op de liefde van God en de zélfovergave van de Zoon van God voor de zonden der wereld en de peilloze diepte van het lijden en sterven van het Lam Gods. Het is nodig dit te overdenken, in ons te laten werken door de Geest van God en voor God te kennen te geven en te beseffen: het is voor mij gebeurd! Jezus leert dat het vuur al is ontstoken. Dit wijst op het vuur van Gods toorn dat is ontstoken door de overtreding in het paradijs, want Gods toorn wordt ontstoken als Zijn liefde, Zijn genade, Zijn troost, leiding en besturing veracht of vertreden wordt. In het paradijs klonk het: 'En de Heere God gebod den mens, zeggende: Van allen boom dezeshofs zult gij vrijelijk eten; Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven' (Gn.2:16-17). Door de ongehoorzaamheid, de zonde, van Adam is de dood in de wereld gekomen (want de straf op de zonde is de dood) en is de mens onderworpen aan de toorn van God: 'Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden' (Rm.1:18) en in Romeinen 5 (vs.12): 'Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welken allen gezondigd hebben'.

Aan het kruis ondergaat Jezus het vuur van de toorn, het oordeel, de straf op de zonde: de dood. Het verzoeningsoffer, het verzoenend lijden en sterven, het verlossingswerk van Christus wendt de toorn van God af, bewerkt vergeving van zonden, redt van de dood, schenkt eeuwig leven. De enige grond waarop wij onze hoop der Zaligheid kunnen bouwen, de enige weg, waarop wij het eeuwige leven kunnen vinden, is de beloofde Zaligmaker, onze gezegende Verlosser en Heere Jezus Christus. 'Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem' (Jh.3:36) en Romeinen 5 (vs.9) 'Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn'. Maar ook in Romeinen 6 (vs.23): 'Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere'.

Vuur op de aarde

Laten we ons bepalen bij de eerste twee betekenissen van het vuur dat Jezus op aarde was komen werpen (Lc.12:49). Op de eerste plaats het heilig vuur van ijver of geestdrift in de eerste christengemeente.

In haar brandde een heilig vuur van ijver en verlangen om niet alleen Joden en heidenen tot Christus te brengen, maar ook om als een prachtig getooide bruid de Heere tegemoet te gaan (2Kor.11:2). Op de tweede plaats het vuur van de Heilige Geest. Pas na het lijden, sterven, opstanding en Hemelvaart schonk Christus de Doop met de Heilige Geest, met vuur: 'Dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was' (Jh.7:39). Onder het oude verbond vond blijvende inwoning niet plaats. De heiliging van de menselijke natuur was toen nog niet mogelijk, omdat de Zoon nog geen mens was geworden. Eerst moesten de zonden van de wereld verzoend, de macht van de duisternis overwonnen en het lijden van de Hoge priester volbracht worden. Pas na de verzoeningsdood en opstanding van Christus kon Hij de woorden spreken 'Ontvangt de Heilige Geest' (Jh.20:22). Nu pas kon Deze op de gemeente (die in Christus is) in Zijn volheid nederdalen haar door Zijn tegenwoordigheid heiligen en in haar Zijn woning maken. Met volharding in het bidden en smeken werd de wachtenstijd tussen Hemelvaart en de beloofde uitstorting van

het vuur van de Heilige Geest op het Pinsterfeest doorgebracht. Volhardend gebed komen wij ook tegen in Openbaring 8 (vs.1-6). Hier lezen wij van een 'stilzwijgen, omtrent een half uur'. Tijdens deze stilte (rust) van een half uur (van 1815 – 1833) in de hemel, gebeurde wat staat in de verzen 2 – 6. Overal over Europa werden geschriften (vooral uit Engeland) verspreid, om de gelovigen op te wekken zich op bepaalde uren over geheel Europa te verenigen, om de Heere van de kerk te smeken Zich over Zijn verwoeste wijngaard te ontfermen. Tijdens deze stilte zijn vele gebeden opgezonden waarbij werd gebeden om herstel van wat verloren was gegaan en werd vuur op de aarde geworpen: 'En de rook des reukwerks, met de gebeden der heiligen, ging op van de hand des engels voor God. En de engel nam het wierookvat, en vulde dat met het vuur des altaars, en wierp het op de aarde; en er geschieden stemmen, en donderslagen, en bliksemen, en aardbeving' (Opb.8:4-5). Het is het vuur van de Heilige Geest dat Christus uit de hemel doet nederdalen en op de aarde werpt. Het is het vuur van ijver: het 'Maranatha, Maranatha, de Heere komt', ging opnieuw als bazuin (Evangelieverkondiging) in het laatste tijdvak uit van de apostolische kerk in Engeland tot over het gehele vasteland van Europa (1838; zie hiervoor het Testimonium van de apostelen), met haar mondelinge en schrift-

telijke getuigenis aan alle kerkelijke en wereldlijke overheden van alle landen, gelijk bliksems deden haar leraars, als engelen van de Heere, over de aarde het geroep horen: 'Waakt! waakt! want de komst des Heren is nabij en gij weet niet, in welke ure de Heere komen zal!'. Deze verkondiging klinkt al bijna 200 jaar.

Verdeeldheid – eenheid

'Meent gij, dat Ik gekomen ben, om vrede te geven op de aarde? Neen, zeg Ik u, maar veeleer verdeeldheid. Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee, en twee tegen drie. De vader zal tegen den zoon verdeeld zijn, en de zoon tegen den vader; de moeder tegen de dochter; en de dochter tegen de moeder; de schoonmoeder tegen haar schoondochter, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder' (Lc.12:51-53). Christus onderwijst en wijst ons hier zeer uitdrukkelijk op verdeeldheid. Een vergelijkbare situatie wordt ons voorgehouden door de profeet Micha: 'Geloof een vriend niet, vertrouwt niet op een voornaamsten vriend; bewaar de deuren uwsmonds voor haar, die in uw schoot ligt. Want de zoon veracht den vader, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten' (Mi.7:5-6). Wat kenmerkend was voor de eerste Christenen: 'één hart en één ziel' (Hnd.4:32) wil de Heere onder

ons en bij ons in Juda aan-schouwen. Broeders en zusters, wat er ook is gebeurd, wat er ook gebeurt, wat er ook zal gebeuren, laat de Maranathahoop die wij verkondigen en waarin wij leven nooit los en dat de

woorden uit Micha 7:7 u allen daarin moge troosten en sterken: 'Maar ik zal uitzien naar den Heere, ik zal wachten op den God mijns heils; mijn God zal mij horen'. Dat geve de Heere aan ons allen. •

Voedselhulp Benjamin en Georgië

Onze broeders en zusters in Benjamin en Georgië merken de gevolgen van de coronacrisis direct in de dagelijkse huishouding. Door de sluiting van markten is men niet meer in staat eerste levensbehoeften tegen gangbare prijzen aan te schaffen. Supermarkten kenden al een hoger prijsniveau, maar nieuwe prijsstijgingen zijn hier aan de orde van de dag. Hierdoor komt zelfs de aankoop van eenvoudige, primaire levensbehoeften in het geding. In mei van dit jaar konden wij gelukkig een bijdrage leveren om de broeders en zusters te helpen met rijst, mais, meel, suiker, olie, eieren etc. Ook werden er producten geleverd die de hygiëne bevorderen zoals zeep, toiletpapier en mondkapjes. Op de foto uit Georgië een tafel waarop enkele producten uitgestald waarmee de pakketten werden samengesteld. Uit Benjamin een foto van enkele zakken met inhoud die daarna in kleinere verpakkingen, met andere producten, werden afgeleverd bij leden van de gemeente. Hiermee kon kortstondig de nood gelenigd worden. Hartelijk dank namens de broeders en zusters in Benjamin en Georgië voor uw medewerking. We moeten vaststellen dat er in deze landen nog steeds dagelijks een strijd is om te voorzien in, in onze ogen, eenvoudige zaken die noodzakelijk zijn om een maaltijd te bereiden. Wilt u onze broeders en zusters dagelijks opdragen in de gebeden en de Heer Zijn onmisbare en voortdurende zegen afsmeken? Als u een bijdrage wilt doen voor de algehele nood in Benjamin gebruikt u dan s.v.p. rekeningnummer NL51ABNA0882856200 t.n.v. Diaconaat Benjamin. Als u dit periodiek wilt doen is het aan te raden een machtiging te gebruiken. Deze kunt u opvragen bij de plaatselijke bediening of via telefoonnummer 023 – 5285561. •

Het gedurig offer

wijlen apostel A.J. Korff

In ons artikel 'Een apostolisch bevel' (zie naschrift redactie onderaan het artikel) zagen we de waarde der voorbidding door de gemeente voor de gehele christenheid, ja voor alle mensen. In dit artikel willen we nog iets schrijven over de dankzeggingen, die volgens apostel Paulus, eveneens voor alle mensen, de Heer gebracht moeten worden. In de eerste tijd van het christendom werd de dienst van het Heilig Avondmaal 'eucharistie' genoemd. Dit Griekse woord betekent letterlijk 'dankzegging'. Een beter woord kan men moeilijk uitdenken voor deze heilige dienst, want nergens vinden wij Gods liefde duidelijker voor ons geopenbaard, dan wanneer wij bij het aanschouwen der tekenen van bloed en wijn de dood van de Heer gedenken.

Eucharistie

'Doet het tot Mijn gedachtenis', zei de Heer en Paulus voegt eraan toe: 'totdat de Heer komt'. Wij gedenken, wat de redding onzer zielen de Heer gekost heeft. We ervaren hoe lief de Vader de afgefallen wereld had, dat Hij Zijn eigen Zoon voor die wereld overgaf aan schand en hoon. De dienst van het Heilig

Avondmaal zal dan ook het eigenlijke middelpunt van de dienst zijn, het hoogtepunt. Wij noemen deze dienst zeer terecht 'de aanbiddende dienst'. Aanbidden is eer en dankbaarheid betuigen. En zo opgevat is deze dienst een offerdienst. Brood en wijn worden door de dienstknecht gezegend tot het sacramentele (d.w.z. verborgen) lichaam en bloed van onze Here Jezus. Op het altaar worden dan ook de gaven van de gemeente gelegd, waarmee zij haar geloof en liefde bewijst. Hier worden gebeden de Heer als een lieflijke wierook geofferd. Elke eerste dag der week wordt deze offerdienst ter ere van God gevierd, naar Bijbels voorschrift (Hnd.20:7). Totdat de Heer komt. En tot zo lang is deze dienst tot zegen van de gehele mensheid, ook van de ongelovigen en spotters.

Bederfwerend

We zullen deze uitspraak goed verstaan: 'Wie Mijn vlees niet eet en Mijn bloed niet drinkt, heeft geen deel aan Mij'. De spotters en de ongelovigen krijgen dus door onze dienst niet het leven Gods. Maar er is nog een andere zegen die voor de wereld verborgen is en die wij alleen

door geloof kunnen verstaan. 'Gij zijt het zout der aarde'. Het zout doortrekt de spijzen. Een handvol zout maakt een grote hoeveelheid spijs smakelijk. Een kleine hoeveelheid zout bewaart een geheel vat levensmiddelen tegen bederf. En nu beweren wij:

'Zo lang op deze aarde de dienst van het Heilig Avondmaal gevierd wordt, zo lang zal er bederfwerende macht van uitgaan, die de gehele wereld tot zegen is, daar de macht van de boze erdoor wordt beperkt en hij niet naar willekeur kan woeden'.

Wanneer deze uitspraak zich niet grondde op de Heilige Schrift, zou ze voor ons onaannemelijk zijn. We zullen dus onderzoeken of onze uitspraak werkelijk in overeenstemming is met Gods woord. In Mattheüs 24 (vs.4-51) spreekt de Heer Jezus over de tijd van het einde. In deze rede vinden wij een eigenaardige plaats in vers. 15: 'wanneer gij dan zult zien de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet, staande in de heilige plaats (die het leest, die merke daarop)' enz. Deze tekst wordt door velen slecht verstaan, omdat de vertaling, hoewel niet fout, toch moeilijk te verstaan is. Een duidelijker vertaling is de volgende: 'Wanneer gij nu de gruwel der verwoesting, waarvan Daniël de profeet heeft gesproken, in de heilige plaats zult zien staan', enz. Derhalve staat niet Daniël, maar de gruwel der verwoesting aan de heilige plaats,

dat is in de tempel Gods die we kennen als kerk van het nieuwe verbond. Wij willen dus lezen wat Daniël zegt van deze openbaring Gods, die hij ontving in Babel (dus niet in de heilige plaats).

Bestendig offer

We lezen in Daniël 8:9-12. Ik wil hier de vertaling overnemen van Dr. H.W.Obbink: 'En uit één daarvan kwam weer een andere hoorn voort, een kleine, maar die zeer groot werd tegen het Zuiden en tegen het Oosten en tegen het sieraad. Zijn grootheid reikte zelfs tot het heer des hemels en hij deed er van dat heer ter aarde vallen, namelijk van de sterren en vertrad ze. Ja ook tegen de Vorst van dat heer gedroeg hij zich trots: diens bestendig offer werd Hem ontnomen en Zijn heilige woning werd neergeworpen. En het heer werd tezamen met het bestendig offer prijsgegeven in misdaad en de waarheid werd ter aarde geworpen en wát hij deed, het gelukte hem wel'. Daniël voorziet hier dus een kleine macht, die steeds groter wordt en zich tenslotte tegen God durft te verheffen, waarbij de sterren voor een deel van de hemel zullen vallen. Het bestendig offer (dat is: het altijd aanwezige offer) wordt weggedaan en de ware Godsdienst wordt onderdrukt. Hoewel er gruwelijk gehandeld wordt, laat God het toe en deze macht zal zeer spoedig zijn in zijn optreden totdat het Gods tijd is (vs.14). Zonder menselijke kracht, maar door Gods hand

zal de vijand vernietigd worden (vs.25). Wij leren hier ook uit dat de sterren die van de hemel zullen vallen, dezelfde zijn waarvan de Openbaring van Johannes schrijft (6:13): de leraren, die zich in de dienst van de Gode vijandige macht stellen. Sommigen verklaren, dat het gedurig offer het dagelijkse morgen- en avondoffer in de tempel zou zijn. Maar dat is onmogelijk, daar Daniël uitdrukkelijk zegt: 'Versta, gij mensenkind, want dit gezicht zal zijn tot de tijd van het einde' (8:17), waarmee de eindtijd bedoeld wordt. Bovendien is deze geschiedenis van het weg nemen van gedurig offer de plaats, waarvan de Heer Jezus zegt, dat wij deze opmerken zullen, en de Heer sprak immers ook over de eindtijd dezer bedeling?

Antichrist

Maar waar blijkt nu de bederfwerende macht van dat gedurig offer? Daartoe moeten we aandachtig lezen, wat Paulus schrijft in 2Ts.2:1-12. Daar vinden we in vs. 4 de gruwel der verwoesting, de antichrist, die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, also dat hij in de tempel Gods als een god zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij god is. Paulus schrijft in dit hoofdstuk over de wederkomst des Heren. Ook hier vinden wij door de vertaling een uitdrukking, die sommige kinderen Gods wel eens verkeerd opvatten. Ik bedoel vs. 9: 'hem zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans in alle

kracht en tekenen en wonderen der leugen,' enz. 'Hem,' zeg ik, nu menen sommigen wel eens, dat hier gesproken wordt van de Heer Jezus, daar er het woord 'toekomst' bij staat. Deze 'hem' is echter de antichrist, die, gelijk Daniël zegt, zonder mensenhand zal vernietigd worden. Paulus zegt hetzelfde met andere woorden. 'Dewelke de Heer verdoen zal door de Geest van Zijn mond en teniet maken door de verschijning van Zijn toekomst'. Deze toekomst is die van de Heer, als Hij zichtbaar zal verschijnen om de vijand te verslaan (de epiphania). Paulus schrijft van deze tegenstander, dat hij niet werken kan in volle kracht (vs. 6-7). Daar is een macht in de wereld, die hem belet zich ten volle te openbaren. Paulus noemt deze macht niet, want de gemeente te Tessalonica wist het wel (vs. 5). Maar als die macht, die de wederstrever tegenhoudt uit het midden zal zijn weggedaan, dan zal de ongerechtigte openbaar worden (vs. 8).

Heilzame macht

Wanneer we het woord van de Heer Jezus over de gruwel van de verwoesting, het aangehaalde uit Daniël en wat Paulus aan de Tessalonicensen schrijft, met elkaar vergelijken, wordt het ons duidelijk dat de heilzame macht, die nu nog de werking van de satan tempert, het gedurig offer is, de aanbeddende dienst, de dienst der dankzegging of der eucharistie. Wij, apostolischen, die weten hoe de draak,

(de duivel) het beest uit de zee (dat is de antichristelijke macht) en het beest uit de aarde (de valse profeet) samenwerken en wier werking reeds zo duidelijk is waar te nemen, vinden in bovenstaande uiteenzetting troost, want ook hier zien wij, dat de gemeente van de Heer niet de ergste tijd zal doormaken. Wanneer zij ten hemel is opgenomen, wanneer dus haar aanbeddende dienst zal hebben opgehouden, dan komt de grote verdrukking, waaraan het Elia getuigenis ontkomen zal. Voor de overige gelovigen, die thans echter ons getuigenis verachten of het verlaten hebben, komt de boze tijd, waarvan de Heer

zegt: 'Wanneer hij niet zou verkort worden, geen vlees zou behouden worden' (o.a. Mt.24:22). We zien, welk een diepe zin er school in Paulus' gebod, dat er vóór alle dingen zouden gedaan worden, smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen voor alle mensen. We verstaan nu ook de gewichtige roeping van het werk des Heren, dat Hij in de laatste tijd heeft opgericht en waar de leer van het Heilig Avondmaal weer recht verstaan wordt, maar ook recht gevierd. Rome leert dat het offer van Golgotha telkens op onbloedige wijze wordt herhaald wanneer zijn priesters brood en wijn zegenen, waardoor, naar Rome

beweert, deze beide stoffelijke tekenen werkelijk vlees en bloed des Heren worden (het leerstuk der transsubstantiatie). Deze leer is geheel tegen de Heilige Schrift, die slechts één offer, genoegzaam voor alle tijden, leert. Het protestantisme viert het Heilig Avondmaal met ongezegende bestanddelen en mist daardoor de sacramentele kracht. Bovendien ontbreekt de aanbiddende dienst. Waar echter deze dienst geheel naar de zin der Heilige Schrift wordt gevierd, daar is ook op deze wijze het zout der aarde als een bederfwerend middel nog aanwezig.

Verheven taak

Zijn we nu hoogmoedig, wanneer we zulke beweringen uiten? De Schrift geeft ons vrijheid tot onze beschouwing. Het is Gods genade, dat Hij door de bediening van mensen op aarde die aarde

nog zegenen wil. Of de aarde dit erkent of niet, is niet van invloed. Zonder dat de ongelovigen er zich om bekommeren, laat God toch Zijn zon over hen opgaan en laat Hij regen op hen nederdalen. Zo ook hier: onwetend ontvangt de mensheid zegen. Dat de gemeente, tot zulk een verheven taak geroepen, waardig dezer roeping wandelen moet, spreekt van zelf. Daarom wil Paulus dan ook, dat 'heilige handen zullen opgeheven worden' (1Tm.2:8). De wereld zal ons over deze zaak bespotten en beschuldigen van grenzeloze hoogmoed, maar voor ons is gehoorzamen en geloven naar de Schrift de hoofdzaak. •

Naschrift van de redactie: Dit artikel is geschreven door wijlen apostel A.J. Korff en gepubliceerd in Vrede zij U, jaargang 1933/34 nr. 21. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk geheel bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast aan de stijl van deze tijd.

De mens wikt, maar God beschikt

R.F. Bijster

Met dit gezegde zijn vele christenen grootgebracht. Een vanzelfsprekende levenshouding. Maar vaak doet deze zin mij denken aan een oude zuster uit onze gemeente die het tot op hoge leeftijd ook praktiseerde. Op gemeenteavonden, maar ook in persoonlijke gesprekken, kwam zij met deze, alleszeggende, woorden voor de dag. En het bleef niet bij woorden, zij leefde in die zekerheid. Net als ieder mens heeft ook zij vele hoogte- en dieptepunten gekend in haar leven, maar zij bleef vasthouden aan haar Heer en Zaligmaker; God beschikte haar leven. Een mooi voorbeeld van iemand die zo vol overgave de weg met de Heer bewandeld. Gelukkig is zij niet de enige. Wikken betekent volgens het woordenboek ergens goed en soms lang over nadenken, alle voors en tegens goed tegen elkaar afwegen voor men een besluit neemt. Hiermee kan onze tijd vaak in beslag worden genomen, door continue te overwegen wat de beste beslissing is. Terwijl God altijd weet wat het beste voor ons is, zijn wij vaak toch bezig om zaken te doen zoals wij in onze gedachten hebben. Daar is niets mis mee, wij hebben tenslotte ook

ons verstand gekregen om goed over zaken na te denken. De Heer vraagt van ons echter om dat dan wel met Hem te doen. Onze kinderen proberen ook wij in die gedachte op te voeden: dat de Heer de Beschikker is van ons leven, zolang en zover wij de Heer toelaten in ons leven. De mens is vaak geneigd om zaken zelf te willen regelen of naar eigen hand te zetten.

Welke weg te volgen

In de Schrift wordt ons door de Heer Jezus als voorbeeld een gelijkenis gegeven van een mens die in zijn eigen gedachten een levenspad uiteenzet, maar waar uiteindelijk niets van terecht komt. 'Het land van een van een rijk man had veel opgebracht. Hij overlegde bij zichzelf en zeide: wat moet ik doen, want ik heb geen ruimte om mijn vruchten te bergen. En hij zeide: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al het koren en al mijn goederen bergen. En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel

van u afgeëist en wat gij gereed gemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo vergaat het hem die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God' (Lc.12:16-22). Hoewel de nadruk bij deze gelijkenis ligt in het vergaren van schatten, leert het ons ook dat God de Almachtige is. Hij kent alle overleggingen in ons hart, Hij kent onze voornemens en met welke intentie wij deze ten uitvoer proberen te brengen. Willen wij er alleen onszelf mee dienen, of toch ook de Heer of onze naaste(n). Draagt het bij om dichterbij God te komen en dient het tot opbouw van Zijn kerk. Deze rijke man is ons tot voorbeeld gesteld zodat wij weten dat er geen zegen rust op voornemens die wij zonder God ten uitvoer brengen. In de volgende verzen van het Evangelie naar Lucas gaat de Heer nog wat dieper in op deze zaak. Daar leert de Heer ons dat wij niet bezorgd hoeven te zijn over voedsel, of waar wij ons mee zullen kleden. De Heer leert ons daar dat de Vader in de hemel weet wat wij nodig hebben. De Heer geeft enkele voorbeelden en zegt dat de raven niet werken en geen voorraadschuren hebben, maar worden gevoed door de Vader in de hemel. Wie is in staat om door bezorgd te zijn het eigen leven te verlengen? Of de leliën in het veld; ook zij arbeiden niet en zie eens hoe mooi zij bloeien. Zelfs koning Salomo was in al zijn rijkdom en heerlijkheid niet zo mooi gekleed als één enkele lelie. Nee zegt de Heer, het

lichaam is meer dan het voedsel en het leven is meer dan kleding. Al deze zaken worden ons gegeven door onze hemelse Vader. Wij hoeven alleen maar op zoek te gaan naar het koninkrijk van God en al het andere zal ons gegeven worden. Het verzamelen van schatten in de hemel behoren wij tot doel te hebben, want die bederven niet en worden ons niet ontnomen.

Wonderlijke werken

Ook in het geloofsleven kan er veel worden gewikt door mensen. Veel overleggingen kunnen in ons hart aanwezig zijn die ons zelfs uit de slaap kunnen houden. Ook hiervoor geldt dat de Heer alles leidt en bestuurt. De Schrift staat vol met verhalen en voorbeelden van mensen die in hun leven geleid werden door de Heer. Maar ondanks hun geloof zullen ook zij wel gewikt en gewogen hebben of getobd hoe zaken zouden verlopen. Als voorbeeld Abraham, die door de Heer werd geroepen om tot een groot volk te worden, nota bene terwijl hij en Sara kinderloos en op leeftijd waren; zijn geloof en vertrouwen heeft de Heer nooit beschaamd. Of Gideon, die zichzelf de geringste van zijn familie noemde en in gebed, meerdere malen, om bevestiging van zijn roeping vroeg en met een zeer klein leger van 300 man de vijanden tegemoet trok. Of koningin Esther, die met gevaar voor eigen leven zich tot de koning wendde om het volk Israël te sparen. Ook Maria

spreekt het zelfs uit als de engel Gabriël aan haar verschijnt met de boodschap dat zij de moeder van de Heer zou zijn: 'Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang met een man heb?'. Zo mogen ook wij verstaan dat de Heer ons wikken en wegen aanschouwd in ons natuurlijke en geestelijke leven, terwijl Hij ons hart kent en weet wat er in een ieder van ons leeft. Hij weet wat wij nodig hebben, met als doel dat wij ooit Zijn heerlijkheid in zullen mogen gaan. Want daar gaat het om: dat als de Heer straks komt wij met Hem zullen mogen worden opgenomen in de hemel. Dat vraagt van ons geloof en vertrouwen in onze Heer en Zaligmaker. Maar Hij sprak in Lukas 12 (vs.32): 'Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft uw Vader hemel behaagd u het Koninkrijk te geven'. Deze liefdevolle woorden van de Heer Zelf mogen ons versterken en vertroosten op de

weg die wij voor ons hebben. In dagen van moeite en strijd, in dagen van zorgen en verdriet, in dagen van vreugde en blijdschap. 'Uw wil geschiede', bidden wij dagelijks. In ons persoonlijke leven mag dat dan ook verankerd zijn, dat de wil van onze hemelse Vader in ons leven volbracht wordt. Hoe het verloop van ons leven verder zal gaan weet niemand. Als wij dat in volledig vertrouwen en overgave aan Hem doen zal onze hemelse Vader ons het koninkrijk doen beërven. Dat al ons wikken en wegen aan de Heer wordt overgegeven. Die alles zal maken tot grote zegen. Mogen de woorden van Gezang 207 vers 1 ons allen versterken: 'Gij hebt, o albestierend Koning, de plaats bestemd van ieders woning, den kring, waarin hij werken moet; de maat bepaald der zegeningen, die wij uit Uwe hand ontvingen: en al, wat Gij bepaalt, is goed'. Maran-atha, Amen. •

Een gebed van Daniël

G.D. van de Kraats

In het boek Daniël vinden we opvallende profetieën, maar daarnaast ook vele praktische aanwijzingen voor ons leven als Christen. Daniël kwam op jonge leeftijd uit Israël naar Babylon en leefde in ballingschap. En ondanks dat er heidense invloeden om hem heen waren, bleef hij trouw aan God. Zo was één van zijn bijzondere kenmerken het gebed. Wij vinden dat in het tweede en zesde hoofdstuk. Daar lezen we dat Daniël, ondanks dreigend gevaar, het niet naliet regelmatig te bidden. In het 9de hoofdstuk van het boek Daniël vinden we een opmerkelijk gebed. In vers 3 staat geschreven: 'En ik stelde mijn aangezicht tot God den Heere, om Hem te zoeken met het gebed en smekingen, met vasten, en zak, en as'. Zo was er de uiterlijke gebedshouding van Daniël, maar hier komt ook zijn innerlijke houding tot uiting. Hij bidt, dat betekent dat hij tot de Here God gaat; hij smeekt, dat betekent dat het uit het hart komt: hij bidt in zak en as, waarbij de zak het beeld is van het rouwgewaad dat gedragen wordt waarbij sprake is van

boete, droefheid en rouw (Jl.1:8). De as (Gn.18:27, Jb.42:6) werd op het hoofd gestrooid en ziet op berouw, de eigen nietigheid, vergankelijkheid en geringheid. Is dit gebed niet een voorbeeld voor ons? Daniël erkent hier niet alleen zijn eigen onmacht en onbelangrijkheid, maar neemt God serieus. Hij spreekt in vers 4 God aan als de 'grote en verschrikkelijke God'. Daniël bidt met eerbied en ontzag en erkent hier de gerechtigheid en de heiligheid van God. Wij kennen God als onze Vader en mogen geheel op Hem vertrouwen. Maar het neemt niet weg dat God heilig en rechtvaardig is. Zo lezen wij in Deuteronomium 4 vers 24: 'Want de Heere, uw God, is een verterend vuur, een ijverig God'. Wij hoeven niet beangst te zijn, maar laten we wel tonen eerbied voor Hem te hebben. Dat moeten we niet vergeten als wij in onze gebeden tot Hem naderen. Daniël kende God als de God zijner vaders (Dn.2:23a), en wist ook van Zijn genade. Daarom spreekt hij Hem niet alleen aan als de grote verschrikkelijke God, maar spreekt ook over Degene

'Die het verbond en de weldadigheid houdt dien, die Hem liefhebben en Zijn geboden bewaren' (Dn.9:4b). Zo nadert Daniël tot God in vertrouwen. In 1 Petrus 1:17 lezen wij: 'En indien gij tot een Vader aanroep Den gene, Die zonder aanneming des persoons oordeelt naar eens iegelijks werk, zo wandelt in vreze den tijd uwer inwoning'. In dit vers komt aan de ene kant eerbied naar voren, en aan de andere kant vertrouwen. Als wij tot de Here God gaan met en in onze gebeden, doen we dat in een vast vertrouwen dat Hij onze Vader is, Die ons liefheeft. Alles wat in ons hart leeft, mogen we tot Hem brengen. 'Vertrouw op Hem te allen tijde, o gij volk! Stort uw hart uit voor Zijn aangezicht; God is ons een Toevlucht' (Ps.62:9). In alles zullen wij met gebed en smekingen onze begeerte bekend moeten maken bij God (Flp.4:6 SV). Als wij ons vertrouwen in Hem willen bewijzen zullen wij ons gehele hart voor Hem openen in het gebed. In dit gebed van Daniël wordt duidelijk dat het hem om de eer van God gaat. Daniël bidt wel voor zijn volk, maar hij denkt in de eerst aan de 'Naam' van zijn God en dan aan andere belangen. Hij gebruikt vier keer deze uitdrukking in zijn gebed (Dn.9:6,15,18 en 19). Hij erkent wat het volk God heeft aangedaan. Dat weegt zwaarder dan al het andere. Hoe vaak zijn onze gedachten egoïstisch en denken we alleen maar aan ons eigen belang en vergeten daarbij zo

snel weer de eer van God. Als we ons falen moeten bekennen, blijven we vaak stilstaan bij dat wat ons aangaat en vergeten we wat we de Here God hebben aangedaan. Het is passend om de eer van God in al onze gebeden te laten terugkomen en deze op de eerste plaats te stellen.

Bidt en u zal gegeven worden

Daniël komt met heldere en duidelijke vragen in zijn gebeden, hetgeen wij in o.a. in de verzen 16 en 17 van Daniël 9 lezen. Hier richt hij een aantal concrete vragen tot God. Ook wij zouden in onze persoonlijke gebeden concreet moeten of mogen bidden, duidelijk en helder zouden wij tot de Heer moeten gaan. Natuurlijk kent God onze gedachten, Hij ziet deze als in een opengeslagen boek. Bovendien is er sprake van de Heilige Geest, Die wij inwonend hebben ontvangen, Die onze harten onderzoekt. Maar dat neemt niet weg dat we duidelijk moeten zeggen wat we op ons hart hebben. Bij openlijke gebeden, bijvoorbeeld in ons gezin of in een bidstond, is dit eveneens van groot belang. Soms hoort men gebeden waarbij we aan het einde nog niet precies weten wat er nu werkelijk wordt bedoeld. Laten we van Daniël en nog andere Godsmannen leren, die in eenvoudigheid in duidelijke woorden hun verlangens voor de Here God hebben gebracht. De verzen 18 en 19 laten ons zien dat Daniël in

zijn gebed erg volhardend is. Hij geeft niet op om met indringende woorden tot God te gaan. Hij noemt duidelijk en met overtuigende reden waarom God naar zijn gebed zou moeten verhoren. Ook wij worden erop gewezen te volharden in gebed en waakzaam te zijn met dankzegging (Kol.4:2). In Romeinen 12:12 lezen we dat we moeten volharden in het gebed. Het grootste voorbeeld hierin is onze Heer Zelf. In Lucas 6 (vs. 12) is hierover geschreven: 'En het geschiedde in die dagen, dat Hij naar het gebergte ging om te bidden, en Hij bracht de nacht door in het gebed tot God'. Ook de discipelen waren eendrachtelijk volhardende in het bidden en smeken (Hnd.1:14). Dit geeft ons de richting aan dat wij onze verlangens bekend moeten maken en vervolgens daarin niet verslappen. Want hoe gemakkelijk en snel geven wij weer op als God niet direct verhoort. Ook David bad met volharding en deed daardoor wonderlijke ervaringen op. 'Ik heb de Heere lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij geneigd, en mijn geroep gehoord' (Ps.40:2). Zo bleef het gebed van Daniël niet zonder antwoord. In vers 21 lezen wij: 'Toen ik nog sprak in het gebed, zo kwam de man Gabriël, dien ik in het begin in een gezicht gezien had, snellijk gevlogen, mij aanrakende, omtrent de tijd van des avondoffer'. God laat de gebeden van Zijn kinderen nooit onbeantwoord. Misschien antwoordt Hij niet

zoals wij het ons hadden voorgesteld of gehoopt. Maar één ding staat vast en is zeker: God luistert naar het roepen van Zijn kinderen en Hij zal op Zijn tijd en op Zijn wijze antwoorden. Onze hulp is in de Naam van de Heer, zegt David in Psalm 124: 8. Dat betekent dat onze hulp daadwerkelijk is gelegen in de openbaring van God door Zijn Heilige Geest. Hij is de Schepper van hemel en aarde, Die trouw blijft tot in eeuwigheid en nooit het werk van Zijn handen zal laten varen. Laten wij in die overtuiging verder gaan en bidden zonder onderbreking, verwachende de spoedige komst van het rijk der heerlijkheid. •

Wereld in beweging

R.C. Boekhout

We mogen ons bewust zijn van de zegen en genade die is uitgegaan dat wij de ontwikkelingen, die kenmerkend zijn voor de periode juist voor de wederkomst van onze Verlosser en Zaligmaker, herkennen. De Bijbel maakt ons op diverse plaatsen attent op zaken die dan zullen geschieden (o.a. Mt.24 en Mc.13). Hoe vreemd het ook klinkt: het is niet uit te sluiten dat er ook bij ons sprake is van een zekere gewenning omtrent de zaken die plaatshebben. In het bijzonder als ze op grote afstand gebeuren. Daarbij maken bijvoorbeeld foto's meer indruk dan tekst, terwijl het over hetzelfde onderwerp gaat. In Mattheüs 24 (vs.12) wordt gesproken over het feit dat als gevolg van de wetsverachting (de Statenvertaling spreekt over 'ongerechtigheid') 'de liefde van de meesten zal verkillen'. Dit is hetgeen we nu feitelijk zien gebeuren en dat volledig indruist tegen wat de Heer ons leert: 'Het eerste [gebod] is: Hoor, Israël, de Here, onze God, de Here is één, en gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. Het tweede [gebod] is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Een ander gebod, groter dan deze, bestaat niet' (Mc.12:29-31). Met de ontwik-

keling van de coronapandemie, die de wereld in haar ban houdt, zien we een versnelling van een aantal zaken die wel eens een bijzondere betekenis kunnen gaan hebben voor de nabije toekomst. Zo zien we een verregaand ingrijpen van de overheid met een nadrukkelijke reactie vanuit de bevolking. Vreemd genoeg zagen we in het 'verenigde' Europa een sterke ontwikkeling met nationaal georiënteerde tendensen, daar waar men veronderstelde dat er geen grenzen van natiestaten meer bestonden. Het tegendeel bleek waar te zijn. Vele landen slooten zelfs de landsgrenzen. Nieuwe technologieën werden of worden geïntroduceerd, of op zijn minst bespreekbaar gemaakt. Denk hierbij aan het gebruik van apps, gezichtsherkenning, het uitbannen van contant geld en tegelijkertijd het inzetten van duizenden miljarden Euro's aan digitaal geld. In leidende media wordt al gesproken over 'een risico tot versterking van de interne markt en tot diepe economische, financiële en sociale onderlinge afwijkingen tussen Eurolanden'. Als dit zich doorzet laten de consequenties zich raden. In de haast om een vaccin te ontwikkelen is men zelfs bereid de bestaande wetgeving even aan de kant te schuiven en ruim

baan te maken voor genetische manipulatie met als mogelijke consequentie wijziging van het DNA van de mens zonder schriftelijke onderbouwing vooraf. Ook op het niveau van het individu zien wij enkele zorgelijke, maar ook opvallende, ontwikkelingen. Grote groepen namen extreme standpunten in, hetgeen leidde tot een aanzienlijke polarisatie in de wereld. Grootschalig geweld en vernielingen vonden plaats. Hierbij zien we ook weer groepen naar voren komen die vinden dat hun mening of oordeel de enig juiste is. Hierbij wordt de afstand tussen mensen groter en groter. Ook zien we ruzies en conflicten in de beschaafde, rijke, westerse wereld als er de mogelijkheid zou ontstaan dat bepaalde producten even niet beschikbaar zouden zijn. Hier bleek later overigens geen sprake van te zijn. Men had zich dus druk gemaakt om geruchten. Het zou goed zijn en van liefde getuigen als wij ons zouden bepalen bij de zaken die er in de (rest van de) wereld gebeuren. Tegengesteld zien wij echter onvrede, eigen belang, zeuren en klagen. Nog steeds echter leeft ca. 1 miljard mensen onder de internationaal gedefinieerde armoedegrens van 1,90 dollar per dag. Dit geldt ook voor onze geliefde broeders en zusters in Benjamin. Overheersend bij de leiders van de wereld is de gedachte dat 'wij het virus gaan verslaan, wij gaan overwinnen' etc. De maakbaarheid van wereld en mens is een gedachte die niet meer losgelaten wordt, waarbij men helaas de weg naar de Schepper is vergeten. Of is het

zo dat men gelijk aan de situatie in het paradijs als God wilde zijn (Gn.3:5)? Of is de hoogmoed weer aanwezig zoals bij de torenbouw van Babel (Gn.11:4) waarbij de top tot in de hemel zou moeten komen?

Wee en zegen

Wij mogen weten dat dit nog steeds het begin der smarten is (Mt.24:8). Ook mogen wij hier aan de woorden van wijlen apostel H.F. Rijnders denken die niet uitsloot dat de wereld in een politiestaat zou veranderen of kenmerken van anarchie met zich mee zou dragen. In de eerste zin van dit artikel wordt gesproken over 'de zegen'. Zeker mogen of moeten wij zelfs verdriet hebben en betrokken zijn bij hetgeen plaatsheeft in de wereld, maar de Heer Zelf heeft ons gewezen op de zaken van de eindtijd en leert ons: '... weest dan niet verontrust. Dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet' (Mc.13:7). In hetzelfde hoofdstuk (vs.23) lezen we: 'Doch gij, ziet toe: Ik heb het u alles voorzegt'. Hierbij ging het vooral over het feit dat er valse christussen en valse profeten zullen opstaan en zij zullen tekenen en wonderen doen om, ware het mogelijk, de uitverkorenen te verleiden. Wij mogen dankbaar zijn dat de Heer dit heeft voorzegt waardoor wij niet onrustig hoeven te worden of in paniek moeten raken. We weten immers dat het moet gebeuren in de laatste dagen die voor de deur staan. God is een God van orde en vrede (1Kor.14:33) en Zijn wederstrever is uit op chaos, opstand en paniek. Dat is ook degene die de wereld

op deze manier in beweging brengt en weg probeert te trekken van de Schepper. Dit neemt niet weg dat de mens een eigen verantwoordelijkheid heeft als het gaat om het eigen handelen. We weten echter dat als deze kwade en vreemde dingen beginnen te geschieden de verlossing nabij is.

Hij zal u niet begeven noch verlaten!

Als wij het Oude Testament lezen zijn wij niet zelden verheugd over de Goddelijke liefde en almacht die naar voren komt. Steeds weer zien we de grote daden Gods Die Zijn volk wil leiden en besturen met als doel het goede te beërvan. Zijn oude volk verbleef 430 jaar in Egypte waarvan de laatste jaren in zeer zware omstandigheden. Hij redde uit door Zijn knechten Mozes en Aäron. Bijzondere plagen kwamen over de vijanden van Zijn volk. Hij leidde de Zijnen door de woestijn gedurende 40 jaar, waarbij kleding en schoeisel niet aan slijtage onderhevig waren, zo lezen we: 'Veertig jaar liet Ik u door de woestijn trekken; de klederen die gij droegt, zijn niet versleten evenmin als de schoenen aan uw voeten' (Dt.29:5). Hij sloot bij het vertrek de wateren over de vijanden die nog een poging deden Zijn volk in te halen. Hij zorgde voor alles wat noodzakelijk was

om op te trekken naar het land der belofte (bijv. Dt.30:5). Ondanks dat zien we regelmatig dat het volk klaagde, opstandig en bang was. Bij de aanstaande intocht in het natuurlijke land Kanaän draagt Mozes de leiding over aan Jozua en spreekt de machtige Woorden: 'Weest sterk en moedig, vreest niet en siddert niet voor hen, want de Here, uw God, Zelf gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten' (Dt.31:6). Als Jozua het leiderschap heeft aanvaard spreekt God tot hem: '... zoals Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. Wees sterk en moedig, want gij zult dit volk het land doen beërven, dat Ik hun vaders gezwoeren heb hun te zullen geven' (Jz.1:5b-6). Welk een geweldige belofte, die ook waargemaakt is. De parallel is dat wij op weg zijn naar het geestelijke land Kanaän. Spoedig zal de tijd er zijn dat de Heer de Zijnen in zal voeren. Weest verheugd dat Hij reeds bij aanvang van de pandemie door het profetisch Woord sprak: 'Ik zal u niet begeven noch verlaten'. Er is dus geen aanleiding voor angst of paniek. Hij heeft gesproken en Hij zal het waarmaken. Laten wij ons voorbereiden op die grote en prachtige dag. Tot die tijd zal Hij geven wat goed, nodig en nuttig is. •

Op de achterpagina van deze uitgave een foto van een bijeenkomst uit de tijd van de zogenaamde Albury Conferenties die werden gehouden in de periode 1825 – 1829. Locatie was Albury Park dat door Sir Henry Drummond bewoond werd en dat hij voor dit doel ter beschikking stelde. De persoon staand op de foto is de heer J.B. Cardale die in november 1832 als eerste tot apostel in het laatste tijdvak werd geroepen. In het dagelijks leven was hij advocaat.

Albury Conferenties

De Erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem